

ONDÖRT MÂSUMU

TANIYALIM

8. MÂSUM

İMAM CAFER SADİK (a.s)

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

8. MÂSUM , İMAM CAFER SADİK (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Dadver, Mehdi, 1318 -

Ondört Mâsumu Taniyalim 8. Mâsum, İmam Cafer Sadik (a.s)/by Mehdi Dadver; Translated by Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami.-Qum: Ansariyan, 2005.

40 P. Illustrated (Ondört Mâsumu Taniyalim (a.s); 8)

ISBN: 964-438-708-2 (Vol.8)

Orijinal adı: (ع) اثنانی با معصومین - معصوم هشتم - حضرت امام جعفر صادق

1. Jaffar ibn Mohammad(a.s) Sixth Imam, 80-148 A.H. - Biography.

2. The Fourteen Infallibles - Biography. I. Mucahidi, Muhammed, Tr.

II. İslami, M. Cevad, Tr.

III.Title.

IV.Title: Ondört

Masumu Taniyalim; 8.

297.952

BP44

زندگانی چهارده معصوم(ع) - (۱-۱۴) ترجمه ترکی استانبولی

معصوم هشتم - امام جعفر صادق(ع)

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM (1-14)

8. Mâsum - İmam Cafer Sadik(a.s)

Sayyid Mehdi Dadver

Çeviri: Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami

Yayınlayan: Ensariyan Yayinlari - Kum

1.Baskı. 1372 - 1414 - 1993

2.Baskı. 1384 - 1426 - 2005

Matbaa: Negeen

Tiraj: 1000

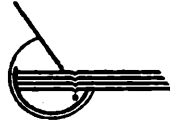
Sayfa Sayisi: 40

Boy: 162x229 mm

ISBN: 964-438-700-7 [14Vol. Set]

ISBN: 964-438-708-2 [Vol.8]

BÜTÜN HAKLARI MAHFUZDUR

ENSARIYAN YAYINLARI

P.O. Box 187

22 SUHEDA CAD. KUM

IRAN ISLAM CUMHURİYETİ

Tel: 0098 251 7741744 Fax: 7742647

Email: ansarian@noornet.net

www.ansariyan.org & www.ansariyan.net

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً.

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hücet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

Ihlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU:

İmam Sadık(a.s)'ın vücut güneşi, annesi Ümm-ü Ferve'nin kucağında Hicri 83.yılın Rebiülevvel ayının 17 sinde Medine'de doğdu. Hz.Muhammed Bâkır(a.s) oğlunun doğumuna çok sevindi. Annesi, Muhammed bin Ebibekr'in torunlarındandı. Muhammed bin Ebibekr, Hz.Ali(a.s)'ın ashabından idi. Hz. Ali(a.s) her zaman onun hakkında şöyle buyururdu: "Muhammed benim ahlaki ve manevi oğlumdur". Muhammed bin Ebibekrin annesi, pak bir kadın olan ve Hz.Zehra'ya sürekli hizmet etmekten iftihar duyan Esmâ bint-i Umeys'dir.

İmam Sadık(a.s) annesi hakkında şöyle buyurmuştur: "Annem; takvalı, imanlı ve iyi işlerle uğraşan bir kadındı."

İmam Cafer(a.s), Hz.Seccad'ın şehadeti sırasında 15 yaşında, babasının şehadeti sırasında ise 35 yaşındaydı. İmam Hüseyin(a.s)'ın şehadetinden sonra devletin halka karşı yaptığı zalimce uygulamalar, halkın devlete karşı düşmanlık beslemesine ve çeşitli kıyamlara yol açtı. Böylece Beni ümeyye hükümetinde sarsılmalar, meydana geldi ve bu durum Abbasilerin hükümeti ele geçirmelerini kolaylaştırdı. Bu iki gücün çatışmaları sırasındaki durgunluk döneminde, Şia fikrinin yayılması için büyük fırsat doğmuştu. İmam Sadık(a.s), ilmi kıyamı ile, islami ilimleri tüm dünyaya ulaşacak şekilde yaymağı başardı.

İMAM CAFER SADİK(AS)'IN AHLAKİ ÖZELLİKLERİ:

İnsanların davranışlarının, onların insani ahlaklarının aynası olduğunu ve herkesin hareket ve davranışlarıyla tanınacağını biliyoruz. Kalbindekileri hareketleriyle dışarı yansıtmadan belli ettirmeyen kimseler çok azdır. İnsanın gönlündekiler tıpkı aynı anda dışarıdaki lambayı aydınlatan bir elektrik düğmesi gibidir. İmam Sadık(as) tıpkı öteki imamlar gibi, hayatının tümü gerçek islamdan derslerle doludur. Ve onun kendisi, islami davranış ve ahlakın en açık örneği sayılırdı. Tüm beşeri toplumlar arasında, fikir, düşünce, ahlak, davranış ve diğer tüm açılardan birbirine çok benzeyen baba ve oğul olamaz ama, Resulullah ve o Hazretin vasilerinin hepsi bir çizgide, bir tek hedefe doğru, bir fikir ve bakış açısıyla kutsal görevlerini yerine getiriyorlardı. Onların ahlak, davranış ve sözlerinde ihtilaf görmek imkansızdı. Onun dörtbin öğrencisi arasında hatta birisinin bile onun ahlak ve tarzında bir eksiklik, ya da, zayıf bir nokta bulamaması İmam Sadık(as)'ın değeri ve fazileti hakkında yeterlidir. Yemesi, dinlenmesi, konuşması ve başkalarına davranışı ile müslümanlara tam bir örnek olan imam ashabına karşı da tıpkı kendi evlatları gibi davranırdı.

İMAM CAFER(AS)'IN ZÜHD VE TAKVASI:

Zühd ve takva, insanoğlunun değerinin ölçüsüdür. Onun için Kur'an, takvalılardan başka herkesi eşit biliyor. İmam Sadık(as) tıpkı ceddi Hz.Ali(as) gibi takvası ile herkesi şaşırtıyordu.

Malik bin Enes şöyle der: "İmam Sadık her zaman Allah'ın zikriyle meşgul idi ve o büyük zahidlerden sayılırdı."

Abd-ül Alâ şöyle der: "Yazın, sıcak günlerden birinde, Medine yollarında İmam Cafer'i iş ararken gördüm. Kendisine; Sana feda olayım! Allah'a olan imanın ve Resulullah'la olan bağın varken, bu sıcak yaz günü niçin kendini zahmete sokuyorsun? dedim. O, "iş yaparak rızkımı kazanmak, böylece başkalarına muhtaç olmamak için geldim" dedi.

"Bir başkası şöyle der: "İmam Sadık(as)'ı kalın bir elbise giymiş, bağa doğru giden fakir ve sade bir işçi gibi ter dökerken gördüm. Ona şöyle dedim." Ey Resulullah'ın oğlu, sizin yerinize çalışmama izin veriniz." Cevabı şu oldu: "Başkaları gibi güneşin yakıcı sıcaklığını hissetmeyi ve hayatımın devamı için çalışmayı severim."

İmam dışarı çıktığında, yeni, temiz ve pahalı elbise giyer, iyi cins atlara binerdi. Cahillerden bazıları bu işin takva ve zühde aykırı olduğunu zannetkilerinden, ileri giderek itiraz ediyorlar ama cevabı duyduklarında kendilerinden utanıyorlardı.

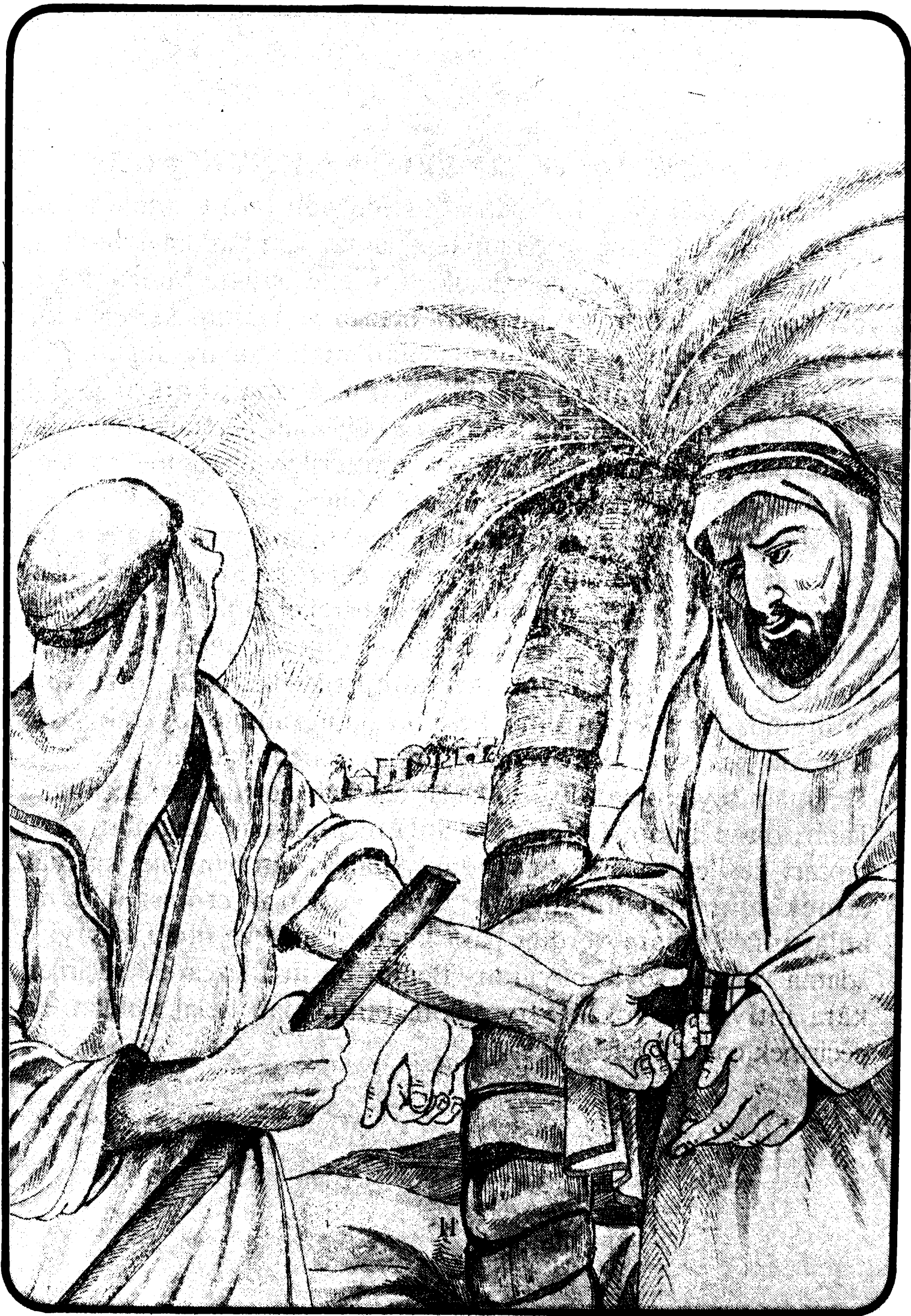

İMAM CAFER (A.S)'IN HİLECİ BİR YOBAZ İLE YAPTIĞI KONUŞMA:

Birgün, görünüşte mümin olan Süfyan adlı yobaz biri, İmam Sadık(a.s)'ın önünü keserek; "Siz, peygamber ailesinden olduğunuz halde, nasıl olur da pahalı elbiseler giyersiniz?" dedi. O hazret şöyle cevap verdi: "Ey Süfyan, bu elbisenin altında eski bir gömlek var. Akılları gözlerinde olanların, benim fakir, muhtaç ve yoksul bir adam olduğumu düşünmemeleri için, bu gömleği onun üzerine giydim. Ama sen kendi eski elbiseni kaldırırsan altından yumuşak elbise çıkar. Sen başkalarına zahid olduğunu belirterek kandırmak için böyle yapıyorsun. Ey Süfyan! Bu kadar dar görüşlü olma."

Başka birgün, Süfyan, İmam Cafer(a.s)'ı tarlada diğer işçilerinin yanında ter dökerken gördü. İleri giderek şöyle dedi: "Sana şaşıyorum. Niçin dünya malını bu kadar seviyor ve bu yaşlılık zamanında, çalışarak ter döküyorsun?" O hazret şöyle buyurdu: "Allah'a bu durumda ulaşmak ve çeşitli zahmet ve eziyetlere katlanarak rızkımı çıkarmak ve başkalarına yük olmamak beni çok sevindiriyor".

Başkalarının emeğini yiyerek, onlar vesilesiyle kudrete ulaşan, onlara sevgi ve hizmet yerine, karşılarında kibirlenenler ve herkesten bir şeyler bekleyenler, ne kötüdürler. Onlar tıpkı Süfyan gibi görünüşte mümin, ama, çok hilecidirler. Kalpleri bozuk ve kötüdür."

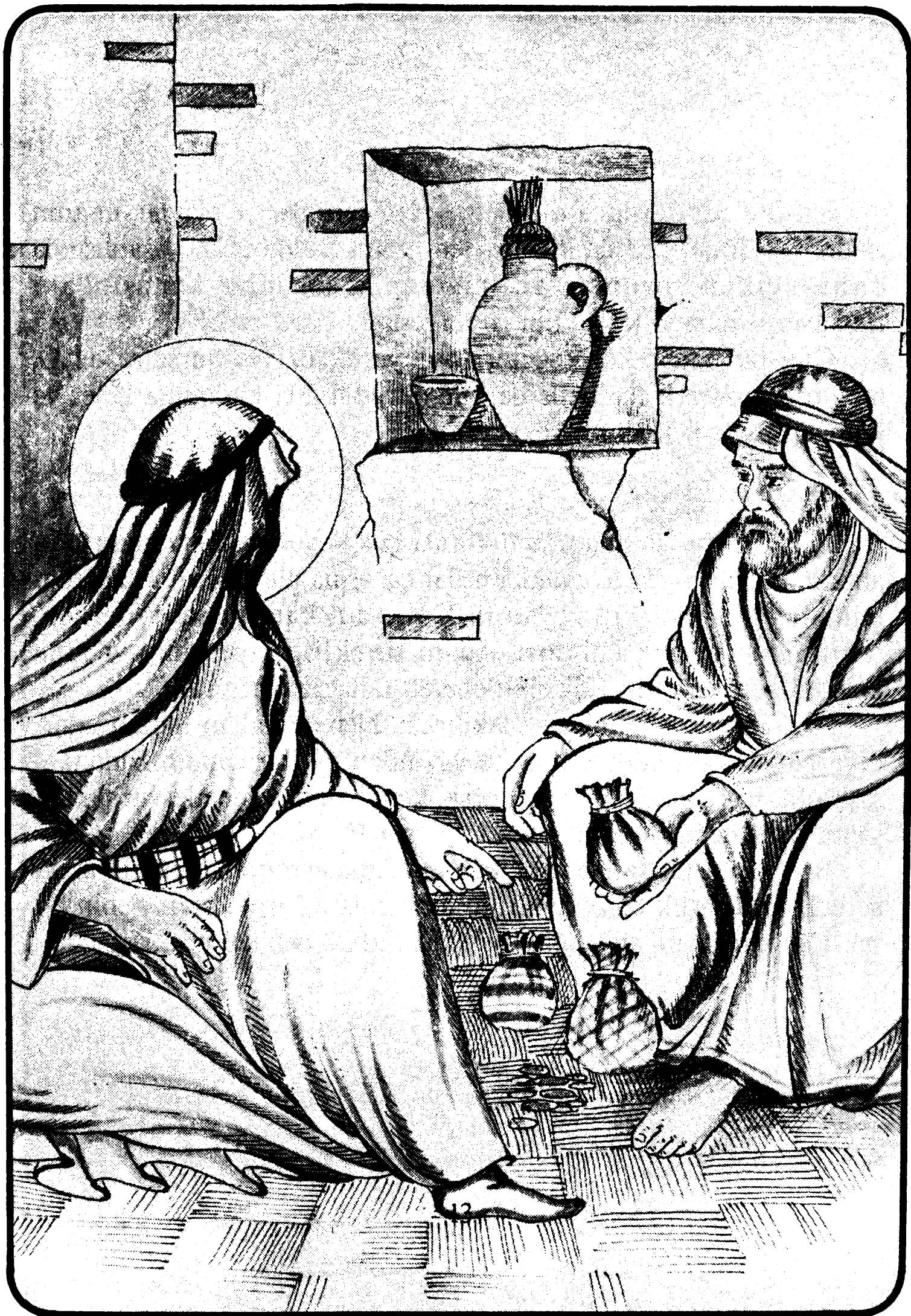
İMAM SADİK(AS) VE ADALETLİ KAZANÇ KONUSU:

İmam Sadık(as), ashabından Musadıf adlı birine, kendisi için ticaret yaparak, kazanç ve geçimini sağlaması için bin dinar verdi.

Musadıf, o parayla mal alarak, tacirlerle birlikte Mısır'a doğru yola koyuldu. Şehrin yakınlarında, oradan geri dönmekte olan bir kervanla karşılaştı. O, yanında olan malın ticari durumunu öğrenmek için onlara sorular sordu. O mal, halkın genel ihtiyaçlarından olduğu için şehirde az olduğunu öğrendi. Onlar, bu malın çok az bulunduğundan, çok müşterileri olacağını, böylece mallarını pahalıya satabileceklerini açıkladılar.

Musadıf çok sevinerek yanındakilerle malı gerçek fiyatının iki katına satıp, bu fiyattan aşağı inmeyecekleri konusunda anlaştılar. Şehre girdikten sonra anlaştıkları gibi hareket ettiler ve sonuçta o adam, bin dinar kar ederek Medine'ye geri döndü. Sevinerek İmam'ın evine doğru yola koyulmuştu. Hazret'in huzuruna vardığında iki adet bin dinar kesesini onun önüne koyarak şöyle dedi: "Bir kese sizin sermayeniz diğeri ise ticaretin kârıdır".

İmam şöyle buyurdu: "Bu kadar çok kârı nereden ele geçirdin"? Tacir, olayı İmam Cafer(as)'a anlatınca ansızın İmam'ın yüzü sapsarı kesilerek şöyle buyurdu: "Allah'a sığınırım! İki kat kâr etmek için müslümanların ziyan ve zarar etmesi için mi anlaştınız"? İmam verdiği para kesesini aldı ve öteki keseyi o adama vererek şöyle buyurdu: "Benim bu insafsızca ele geçirilen kâra ihtiyacım yoktur. Ey adam, bilki, malı helal yoldan ele geçirmek çok zordur."

İMAM SADIK(AS)'IN SABIR VE HILME

İnsanın yaşantısında meydana gelen sorunlar ve olaylar, insanın kudret ve iman derecesini belirler. İmam Sadık(as)'ın yaşantısında önüne çıkan sorunlar ve İmam'ın o sorunlar karşısındaki mukavemeti, onun kişiliğinin göstergesidir.

Ona ne kadar kötü sözler söyleyerek eziyet verseler de O, tahammül ederek nasihatlerde bulunur, dili asla başkasına lanet ve kötü söz söylemek için hareket etmezdi.

KESİLEN DOSTLUK:

Adamın birisi İmam Sadık(as)'ı çok sever ve her zaman onu anardı. Birgün birlikte ayakkabıcılar çarşısına gitmişlerdi. O adamın laubali bir zenci kölesi vardı. Köle, dükkanları seyrederken, sahibinden geride kalmıştı. Adam sürekli geriye bakıyor ama kölesini göremiyordu. Çok sinirlenerek rahatsız olmuştu.

Ansızın gözleri kölesine takılınca; "Nerede kaldın haramzade?" diye bağırdı. Bu cümle adamın ağzından çıkınca İmam Sadık(as) şaşkınlık içerisinde elini kaldırarak, kendi alnına şiddetle vurduktan sonra şöyle dedi: "Anasına mı sövüyorsun"?

Ben senin takvalı biri olduğumu zannediyordum. Seninle uzun süredir arkadaşlık edip, seni tüm toplantılarda arıyordum. Senin iyi bir dost olmadığını anladığım iyi oldu. Çabuk benden uzaklaş."

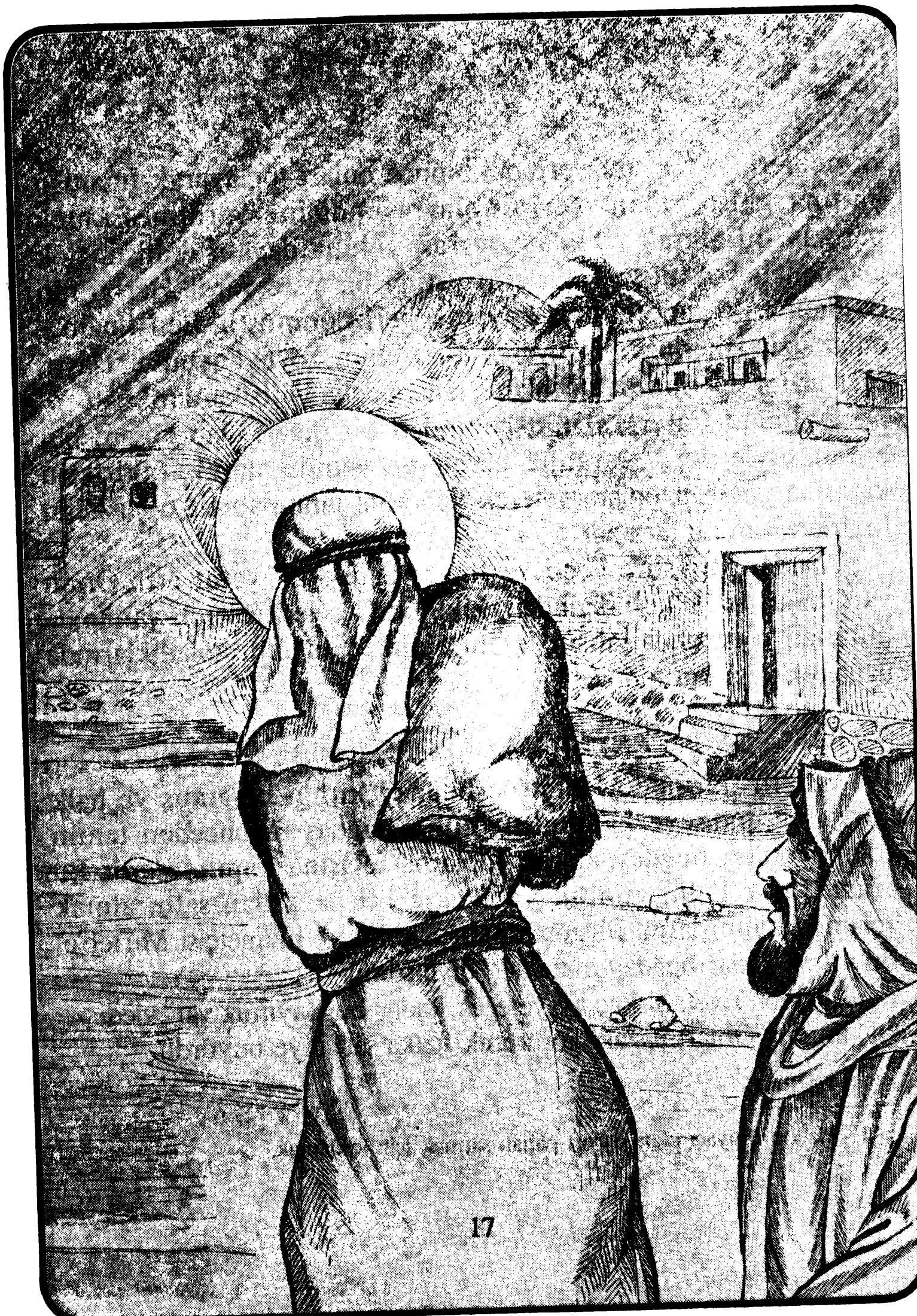
TEBLİĞ TARZINI İMAM CAFER SADİK (A.S.)'DAN ÖĞRENELİM:

Şekerani, gizli yerlerde kötü işler yapan bir gençdi. Resulullah onu kölelikten azat ettiği için, halk onu, peygambere bağlı bilirdi. Birgün Mansur'un Beyt-ül maldan para dağıttığını duyunca ondan biraz para almak için oraya gitti. Ama orada kimseyi tanımadığından birşey alması mümkün değildi. Bu arada gözü İmam Sadık(as)'a takıldı. Koşarak O'na yetişti. Hazretten kendisine aracı olmasını ve halifenin malından bir pay almasını istedi. Hâzret onun bu isteğini kabul ederek, onun payını alıp getirdi ve paraları getirip ona verdikten sonra şöyle dedi: "Kim iyi iş yaparsa iyidir, ama eğer bize bağlı olan sen, yaparsan daha iyidir. Kim kötü iş yaparsa kötüdür, ama, eğer bize bağlı olan sen, yaparsan daha kötüdür."

İmam bunu söyleyerek uzaklaştı. Şekrani paraları aldıktan sonra düşünceye dalarak İmam'ın, yaptığı kötü işten haberi olduğunu ve bu sözü söylemekle onu bu işten alıkoymak istediğini anladı. Kötü işler yapan bu adam, İmam'ın bu uyarısından sonra, kendi kendine utanarak bundan sonra kötü işleri terketme kararı aldı ve dediğini de yaptı.

İMAM CAFER(A.S.)'IN FAKİR VE YOKSULLARA YARDIMLARI:

1- İmam'ın ashabından biri olan Mualla bin Humeys şöyle der: "Yağmurlu ve karanlık bir gece Medine sokaklarında dolaşırken, İmam Sadık(as)'ı ağır bir çuvalı sırtında taşıyarak giderken gördüm. Nereye gideceğini anlamak için onu takip ettim. Çuvaldaki

ekmeklerin bir kısmı yere dökölünce onları toplayarak İmam'ın yanına gidip, selam verip onları kendisine verdim. Ekmek parçalarını alarak çuvala koyarak yoluna devam etmişti. Çok geçmeden yoksul ve fakirlerin yattığı bir yere vardı. Herbirinin başucuna iki tane ekmek koyarak geri dönmüştü. Ben İmam'a, onlar sizin şiileriniz mi? diyerek itiraz ettim. Şöyle buyurdu: "Hayır, eğer bizim şiilerimizden olsalardı, onlara daha iyi bakardım."

2- İmam Cafer(a.s.)'ın ashabından bir diğeri olan Hişam bin Salim şöyle der: "Karanlık gecelerde yemek alarak, fakirlerin kapısına götürüp, onlara vererek kendisini tanıtmaması, o Hazretin fakirlere yardım tarzı idi."

Aradan bir süre geçti ve İmam Sadık(a.s.) vefat etti. Onun yardımları artık kesildiğinden, fakirler; Geceleri gelerek yardımda bulunan o mechul şahsın İmam Sadık olduğunu anladıklarında üzümlere yasa büründüler.

İMAM SADİK(AS) VE KARABORSA⁽¹⁾ İLE MÜCADELE:

Yılların birinde Medine'de buğday kıtlığı başlamış ve halk korku ve endişeye kapılmıştı. Yıllık buğdayını önceden temin edemeyenler, buğday alarak toplama telaşına kapılmışlardı. Bu arada fakir halk, günlük yiyeceklerini pazardan satın almak zorunda kalmışlardı. Birgün İmam Sadık(a.s.)' hizmetçisi Mu'teb'e "Bu yıl ne kadar buğdayımız var?" diye sordu.

Mu'teb: "Evet, birkaç ay yetecek kadar buğdayımız var", dedi.

İmam: "Onları pazara götürerek halka sat" diye buyurdu.

1 - Halkın ihtiyacı olan şeyleri pahalı satmak için saklamak.

Mu'teb: "Efendim, Medine'de buğday bu yıl çok az bulunuyor, bunları satarsak bir daha buğday bulmak bizim için çok zor olacak, darlığa düşecek ve buğdayı pahalıya almak zorunda kalacağız" dedi.

İmam: "Dediğimi yap. Benim evimin ekmeğini, tıpkı Medine'nin yoksulları gibi pazardan günlük olarak satın al. Çünkü benim evimin ekmeği halkın aldığı ekmekten farklı olmamalı. Hatta pahalıya alsan bile." diye buyurdu.

AÇ GÖZLÜ YOKSUL ve ŞÜKREDEN FAKİR:

İmam'ın ashabından biri şöyle der: "İmam ile Mina'da üzüm yiyiyorduk. Yoksul birisi gelerek yardım istedi. Verilen bir salkım üzümü almayarak para isteyince. İmam; "Allah versin" dedi. Yoksul adam biraz uzaklaştıktan sonra geri dönerek o üzümü kendisine vermesini istedi. Hazret ona tekrar" Allah versin "diye buyurunca adam gitti. Daha sonra bir başka fakir geldi. O da yardım isteyince Hazret ona birkaç tane üzüm uzattı. Adam alarak Allah'a şükretti. İmam, ellerini üzümle doldurarak ona verince adam onları alarak Allah'a nimetlerinden dolayı şükretti. Hazreti üçüncü defada 20 dirhem, dördüncü defada ise gömleğini de ona verdi. Adam onları da alarak İmam'a dua edip gitti. Kendi kendime;" Eğer bu adam böyle devam etseydi, İmam yanında bulunan herşeyi ona verirdi, dedim."

İSLAM ÜNİVERSİTESİNİN KURULMASI:

İmam Cafer Sadık(as) çeşitli dallarda öğrenci yetiştirmek için Medine’de islami bir üniversite kurma kararı aldı. İlmî öylesine gözalıcı idi ki dünyanın dört bir yanındaki ilm adamlarını Medine’ye çekiyordu. İlme susamış olan yüzlerce genç, dünyanın her yerinden onun derslerine katılmak için Medine’ye akın ediyorlardı.

O, bu okulda çeşitli ilim dallarında meşhur adamlar yetiştiriyordu. Onlardan bir kısmı şunlardır:

- 1- Fıkıhda Zurare ve Muhammed bin Müslim.
- 2- Akaid ve kelimada Hişam ve Mümin ut Tâg.
- 3- İrfan ve islami maarifte Mufazzal ve Safvan.
- 4- Matematik ve fen bilminde Cabir bin Hayyan.

Herbiri çeşitli islami fen ve ilimlerin temelini atan kıvanç verici değerli şahsiyetlerdi. Yıllarca onların kitapları tercüme edilip Avrupa üniversitelerinde ders kitabı olarak okutuldu. Hz.Ali(as) devrinde islami ilimleri yaymak için böyle bir fırsatın doğmadığı açıkça bellidir. Çünkü düşmanlar, islami ilimlerin yayılmasını engellemek için onu sürekli iç savaşlarla meşgul ediyordu. Bu durum İmam Seccad(as)’ın devrine dek sürdü. İmam Bâkır(as)’ın devrinden itibaren İslami ilimler medreseleri kurulmuş ve İmam Sadık(as) devrinde en güçlü duruma ulaşmıştı. İmam Cafer Sadık(as)’ın üniversitesinde çeşitli ilim dallarında dörtbin öğrenci eğitilerek tüm dünyaya yayılıp halkı eğitim ve öğretime davet ettiler.

NIÇIN ŞİA'YI, CAFERİ MEZHEBİ OLARAK ANARIZ?

İmam Sadık(as)'ın siyasal ve bilimsel fedakarlıkları nedeni ile Şii mezhebi ona nisbet verilip bu mezhep Caferi mezhebi adını aldı. Biz caferi mezhebindeniz ve bu isimle iftihar ediyoruz. Çünkü Hz.Muhammed(S.A.V)'in Muhammedi İslamının mesajını Hüseyin(a.s)'ın kanında, ve onun beyanlarını İmam Sadık(as)'ın öğretilerinde bulmak mümkündür. Caferi islam, Hz.Ali(a.s)'ın, yolunda cihad ettiği, Hz.Hasan(a.s)'ın esirlik elbisesi giydiği, Hz.Zeyneb'in şehitlerin mesajını ulaştırdığı, ve Hz.Zehra'nın kendisine yapılan zulümler dolayısıyla babasının mescidinde feryad ederek coştığı...İslamdır. Eğer İslam, yöneticilerinin gaspettikleri mevkilerde oturarak Hz.Zehra'yı sinirlendiren ve Hz.Ali'yi evine kapayan İslam ise, böyle bir İslâma boyun eğmeyeceğimizi ve asla teslim olmayacağımızı itiraf ediyoruz. Çünkü aydın bir alimin, mümin ve Resulullah ailesine inancı olan birinin görüşüne göre, peygamber ailesinin kenara itildiği islam, Muaviyelerin, Yezidlerin, Mütevekkillerin... icad ettikleri İslâmdır. Ali(as)'ın ailesinin olmadığı İslamı kabul ederek onun yolunda çalışanların bir yere varamadıklarını tarih isbatlamıştır. Nitekim onlar çaresiz kalarak sonunda sömürgecilerin elinde kukla olmuşlardır. Bu durum zamanımızda da hepimizin şahit olduğu bir durumdur.

MANSUR İMAM CAFER SADIK(A.S)'IN KARŞISINDA HIYANETE BAŞ VURUYOR:

İmam Sadık(a.s)'ın kültürel mektebi, insanları kendi alinyazılarında etkili gördüğünden, onlara şöyle söylerdi: "Toplumu oluşturan sizlersiniz, sizler kendinizi mutlu veya bedbaht kılar, ilerleme veya gerilemenizin temelini atabilirsiniz." Yani ey halk! Sizler zalim hükümdarları tahtlarından indirip, zulmü kabul etmeyerek, hükumeti daha layık ve iyi kalpli insanlara devredebilirsiniz.

Müslümanların Kur'âni inançları olan bu düşünce ve ekolün yayılması, zamanın halifesi olan Mansur'a pahaliya malolmuştu. O bu inancın önünü almak ve halkı, aydınlık, şuur ve hareket mektebi olan İmam Sadık(a.s)'ın mektebinden ayırmak için, toplumda fesadı yaymağa çalıştı.

Mansur kendi hedefini uygulamak ve cebriye inancını yayması için, bazı ilim adamları yetiştirmişti. Yani halkın inancını öyle bir duruma getirdiler ki, onlar fakirlik, yoksulluk, zillet ve zulümün hepsinin Allah'ın işi olduğuna, insanın bu işlerde müdahalesi olamayacağına, onu değiştiremeyeceğine inanmışlardı. Sonuçta isyan, ayaklanma ve inkılabın önü alınacak, halk zalim hükümdarların zulümlerine ve onların adamlarının yaptığı eziyetlere tahammül edecek ve itiraz yerine, şükredeceklerdi. İmam Sadık(a.s)'ın halka İslam kültürü ve akaid adıyla öğretilen böylesine yanlış ve tehlikeli bir inancın yayılmasına göz yummayacağı belli idi. İmam Cafer(a.s) bu tehlikeli ve sömürgeci inançla mücadele için bir üniversite kurmuştu. Kısa bir süre içerisinde İslam kültür ve akaidi dalında dörtbin öğrenci yetiştirerek, satılmış alimlerin

tebliğlerini boşa çıkarmak için, onları halkın arasına gönderdi.

MANSUR'UN İMAM SADİK (A.S)'A YAPTIĞI ZULÜMLER:

Abbasiler Kerbela şehitlerinin intikamı ve Emevi zulümleriyle mücadele bahanesiyle halkı çevrelerinde toplayıp, Ali(as)'ın ailesini seven İranlılar ve Ebu Müslim Horasani'nin yardımıyla Emevileri ortadan kaldırdılar. Ama hilafeti, zamanın imamı olan İmam Sadık(as)'a verecekleri yerde, hükümete kendilerinin oturmalarına fazla şaşmamak gerekir. Emevilerin ortadan kaldırıldığı Hicri 132 yılından itibaren, iş başına gelen iki halife Saffah ve Mansur'un (Birincisinin 10 yıl, diğerinin 22 yıllık) hükümetleri süresince, imamlara çeşitli eziyet ve baskılar yapıldı. İmam Sadık(as), Mansur devrinde şiddetli baskı altında idi. Hatta bazen halkın onunla temas kurması engelleniyordu. Harun adlı birisi İmam'dan bir konuyu sormak için ne yapması gerektiği konusunda düşünceye dalmıştı. O an salatalık satan bir seyyar satıcıyı gördü. Ona yaklaşarak tüm salatalıklarını alıp eski elbiselerini de ödünç aldı. Böylece satıcı kılığına girerek İmam'ın kapısının önüne kadar gelip, sorusunu sorup cevabını aldıktan sonra geri döndü.

Mansur, İmam'ın ashabının çoğunu yakalatarak hapsettirdi. Bir kaç kez İmam'ı öldürme kararı aldı ise de, her defasında Hazretin mucizesi sayesinde planı suya düştü.

İMAM CAFER(A.S)'İN MUKAVEMET ve İFŞASI

Çeşitli yollardan ümitsiz olan Mansur, "biz Abbas oğullarından ve Peygamber ailesindeniz" diye halkı kandırmağa başladı. Kendisinin layık olmadığını ve bu makama sadece Peygamber evlatlarının layık olduğunu bile bile kendini Peygamberin gerçek varisi ve İslami hilafete yakışan kişi olarak tanıtmaya çalıştı.

İmam Sadık(a.s), Mansur'un bu aldatıcı davranışlarına karşı çıkarak, mektuplarında onun ailesini rezil etmişti.

1- Birgün Mansur İmam'a şöyle yazdı: Niçin başkalarının yaptığı gibi yanımızda yer almıyorsun? İmam Mansur'a; "Dünya malından hiçbir şeyimiz yok ki senden korkalım. Senin de ahiret ve dine inancın yok ki sana ümit bağlayalım. Öyleyse niçin yanında olalım?" Şeklinde çok güzel bir cevap verdi.

2- Başka birgün Mansur, İmam Sadık'a şöyle yazdı: "Geliniz ve bize nasihatlerde bulununuz. O; Dünyayı sevene nasihat kar etmez ve ahireti seven ve ona inanan senin yanına gelmez", diyerek mektubu cevapladı.

3- Birgün İmam, Mansur'un meclisine gitmişti. Tesadüfen orada bir sinek Mansur'u rahatsız ediyordu. Ne kadar onu uzaklaştırmaya çalıştıysa da uzaklaşmıyor ve yüzüne konuyordu. Mansur, sinirlenerek İmam'a: "Allah niçin sineği yaratmıştır?" diye sordu.

İmam çabucak cevap verdi: "Kudretli zalimleri onunla zelil ve alçak etsin diye".

Mansur rahatsız olmuştu. Yavaşça yerine oturarak İmam'a gitmesi için izin verdi.

İMAM SADİK(AS)'IN MEDİNE VALİSİNE KIZMASI:

Mansur, Beni Haşim soyundan bir kısmını şehit ettikten sonra Şeybe adlı birini Medine hükümetini ele alması ve İmam Sadık(a.s)'ı gözaltında tutması için oraya gönderdi. Şeybe Cuma günü mescide gelerek, namazdan sonra minbere çıkıp Resulullah'ın soyuna ve Ali(a.s)a kötü sözler söylemeğe başladı. Peygamberin soyunu yakından tanıyan ve onlara sevgi besleyen halk, çok rahatsız oldular ise de, konuşmağa cesaret edemediler.

Tam bu sırada İmam Sadık(a.s)'ın ayağa kalkarak şöyle buyurduğunu gördüler: Senin söylediklerin iyiliklere layık olan biziz, saydığın o kötülöklere ise sen ve Mansur layıksın."

Daha sonra halka doğru dönerek şöyle buyurdu: "Kıyamet günü en çok ziyanda olan kimdir biliyor musunuz? Ahiretini başkalarının dünyasına satandır. Ve bu fasid vali işte onlardandır".

Halk büyük bir coşkuyla İmam'ı destekleyince, vali alçak ve zelil olarak meclisten çıkıp gitmek zorunda kalmıştı.

İMAM CAFER SADİK(AS)'IN ŞEHADETİ:

Mansur, İmam'ı kendisine yaklaştırmaya veya tehditle onu susturmaya çalıştı ise de bunda başarılı olamayınca onu şehit etme kararı aldı.

Sonunda İmam Cafer Sadık(a.s), Hicri 148. yılın Şevval ayının 25 inde zehirlenerek şehit edildi ve pâk vücudu Medine de Bâki Mezarlığına defnedildi.

O HAZRETTE KISA SÖZLER:

1- "Kardeşinin bir isteğini yerine getirmeye çalışan her müslüman Allah yolunda cihad edenler gibidir."

2- "Namazlarına dikkat etmeyen kimse kıyamet günü şefaetimize nail olamayacaktır."

3- "Dünyaya bağlanarak onu sevmenin sonucu; rahatsızlık ve üzüntü, dünyada takva ve paklığın sonucu ise ruh ve beden huzurudur."

4- "Güçlülerin güçsüzlerden intikam alması ne kadar kötüdür."

5- "Çocuklarınızın size iyilik etmesi için, siz de ana babanıza iyilik edin."

6- "Allah'tan rızkınızın halkın elinde olmamasını isteyiniz."

7- "Halkın arasında kendinden daha alim biri olduğu halde halkı kendine doğru çağıran adam, sapıktır."

8- "Doğru olmayan şakalardan sakının. Çünkü o, düşmanlığa ve hasede sebep olur."

9- "Münafığın belirtisi üç tanedir:"

1. Konuştuğu zaman, yalan söyler.

2. Sözüne vefa etmez.

3. "Başkalarının emanetine hiyanet eder."

10- "Başkalarından şüphelenmekten kaçın. Çünkü sizin Allah'tan uzaklaşmanıza neden olur."

KİMLİĞİ:

Adı: Cafer

Lakabı: Sadık

Künyesi: Ebu Abdullah

Babası: Hz.Muhammed Bâkır(as)

Doğum yılı: Hicri 80.yıl

İmamet süresi: 31 yıl

Ömrü: 68 yıl

Şehadeti: Hicri 148 yılında Abbasi halifesi Mansur eliyle zehirleterek şehit edildi.

Defnedildiği yer: Medine'de Bâki Mezarlığı.

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYINIZ:

- 1- İmam Seccad(a.s)'ın vefatı sırasında, imam Sadık(as) kaç yaşında idi?
- 2- İmam Cafer(as) niçin pahalı elbiseler giyerdi?
- 3- İmam Sadık(as) niçin başkaları gibi çalışır ve bunu sakıncalı görenlere, nasıl cevap verirdi?
- 4- İmam Sadık(as) niçin malının kârını almadı?
- 5- Ayakkabıcılar çarşısında eski dostuyla olan ilişkisini niçin kesti?
- 6- Niçin, evindeki buğdayı satması için, hizmetcisine emir verdi?
- 7- Hazret Medine'de islami üniversiteyi nasıl kurabildi?
- 8- Niçin Şia mezhebine Caferi diyoruz?
- 9- Hangi Abbasi halifesi devrinde, ashabın, İmam Sadık(as)'la olan irtibatı zorlaştı?